

Tegninger af 44 danske illustratører
til en historie af Kåre Bluitgen

H Ø S T & S Ø N

Himmelbrønden

OMSLAGSILLUSTRATION

I B S P A N G O L S E N

S L O T S P A R K E N 6 4

2 8 8 0 B A G S V Æ R D

T L F . 4 4 9 8 7 3 6 2

Himmel brønden

*Tegninger af 44 danske
børnebogsillustratorer til
en tekst af Kåre Bluitgen*

H Ø S T & S Ø N

Som en brønd op i himlen, tænkte kongen, sådan skal mit tårn være.

Ja, først og fremmest skal her være en kirke, sagde han til sig selv. Men den skal have et rundt tårn uden trapper, så man kan køre næsten op i skyerne i en forgyldt karet. Og ned igen, så det kilder i maven. Og midten af tårnet skal være hul, så man kan sidde nede i tårnets bug og kikke op på himlens stjerner ved højlys dag. Og på toppen skal der være et observatorium, så man med kikkerter kan finde nye stjerner på nattehimlen.

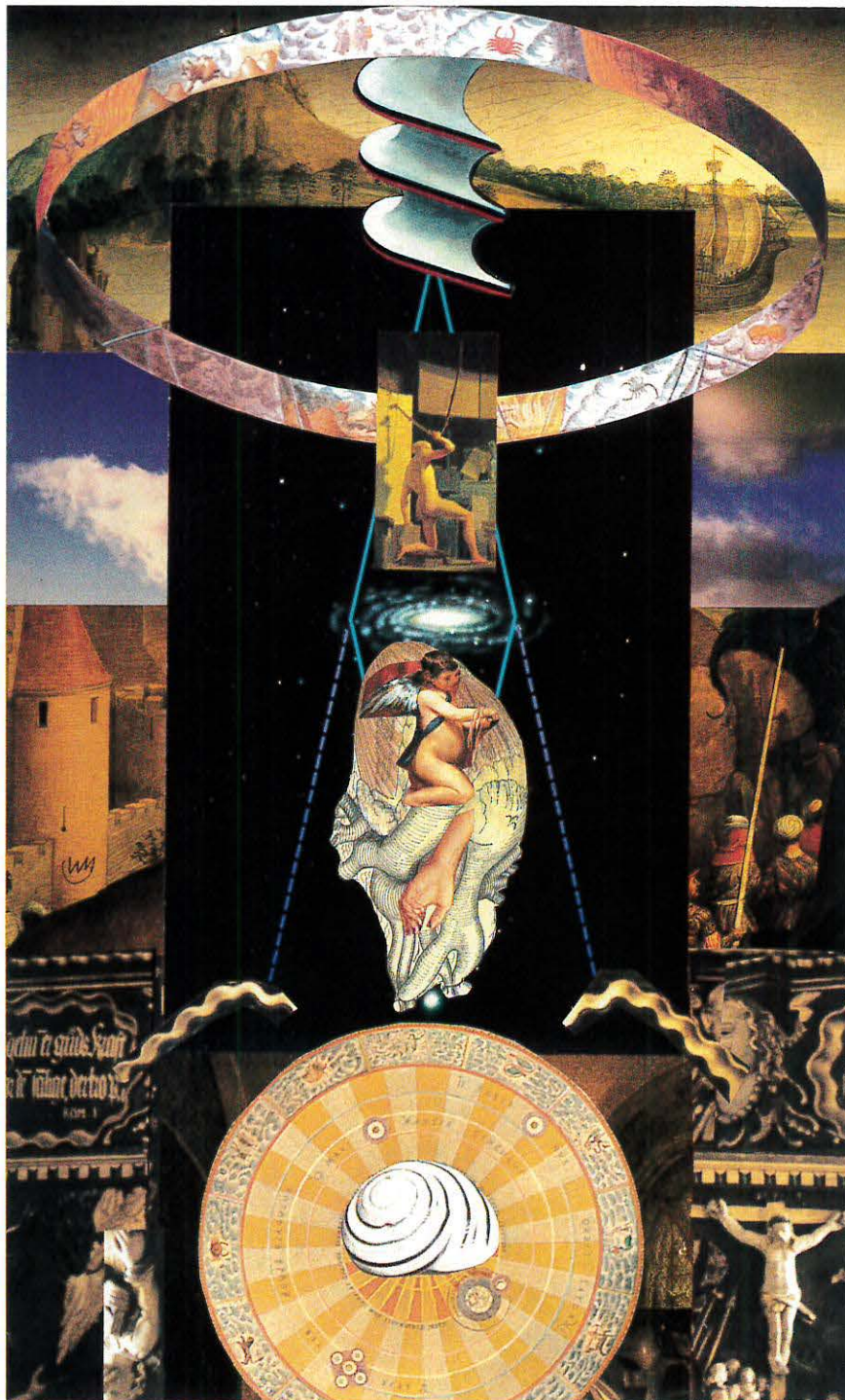
Det ville være et prægtigt tårn.

Og kongen gjorde et vink med sin lillefinger, og straks gik stenhuggerne og murerne og arbejdsmændene i gang med deres hamre, murskeer og bærebøre.

D O R T E K A R R E B Æ K
 E L L E K I L D E H A V E V E J 3 2
 3 1 4 0 Å L S G Å R D E
 T L F . 4 9 7 0 9 8 4 3

Ganske langsomt sneglede tårnet sig op mod himlen som en skrue, der kunne blive ved og ved.

WINNIE MEISLER
 MARGRETHELUNDVEJ 18
 8 5 5 0 RYUMGÅRD
 TLF. 86 39 50 03 / 40 27 22 48
 FAX 86 39 52 23

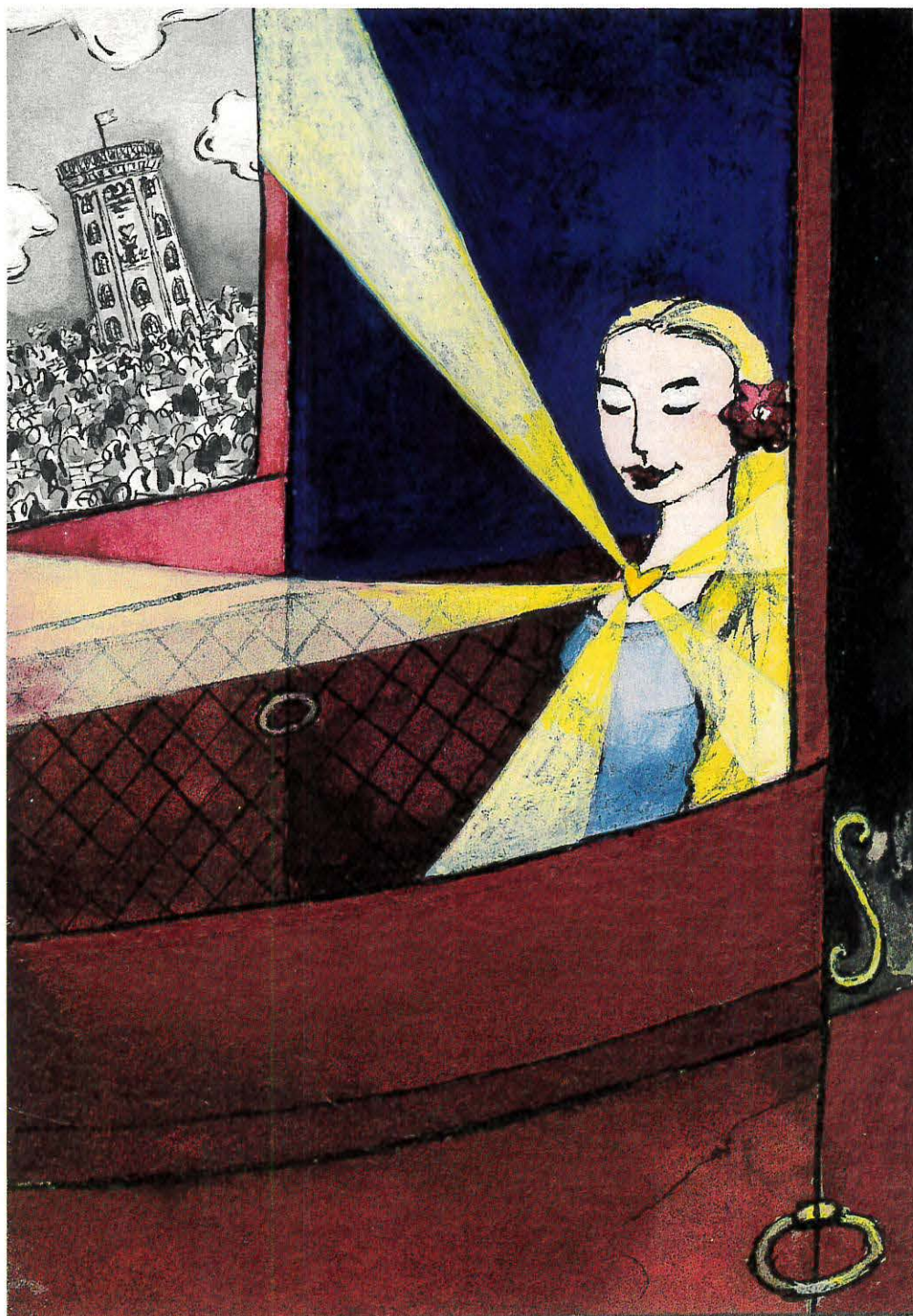
En smuk sommerdag stod tårnet færdig. Syv en halv gang snøede sneglegangen sig om sig selv, indtil den besøgende forpustet stod oppe i vinden og måtte dukke sig for de drivende skyer og kunne se hele kongens København og meget mere endnu.

S U S A N N E P D A L
 S M E D E V Æ N G E T 1 2
 5 2 3 0 O D E N S E M
 T L F. 6 6 1 7 8 4 4 0

Til indvielsen var der kammersekretærer og rigskanslere og prinser og endda en obergehejmeetatssekretær med kårde af sølv, og alle ville de stå nærmest kongen. Og da han sagde: »Hvor er det smukt,« så sagde de: »Hvor er det helt usædvanligt smukt,« og »Hvor er det helt usædvanligt obergehejmesmukt.«

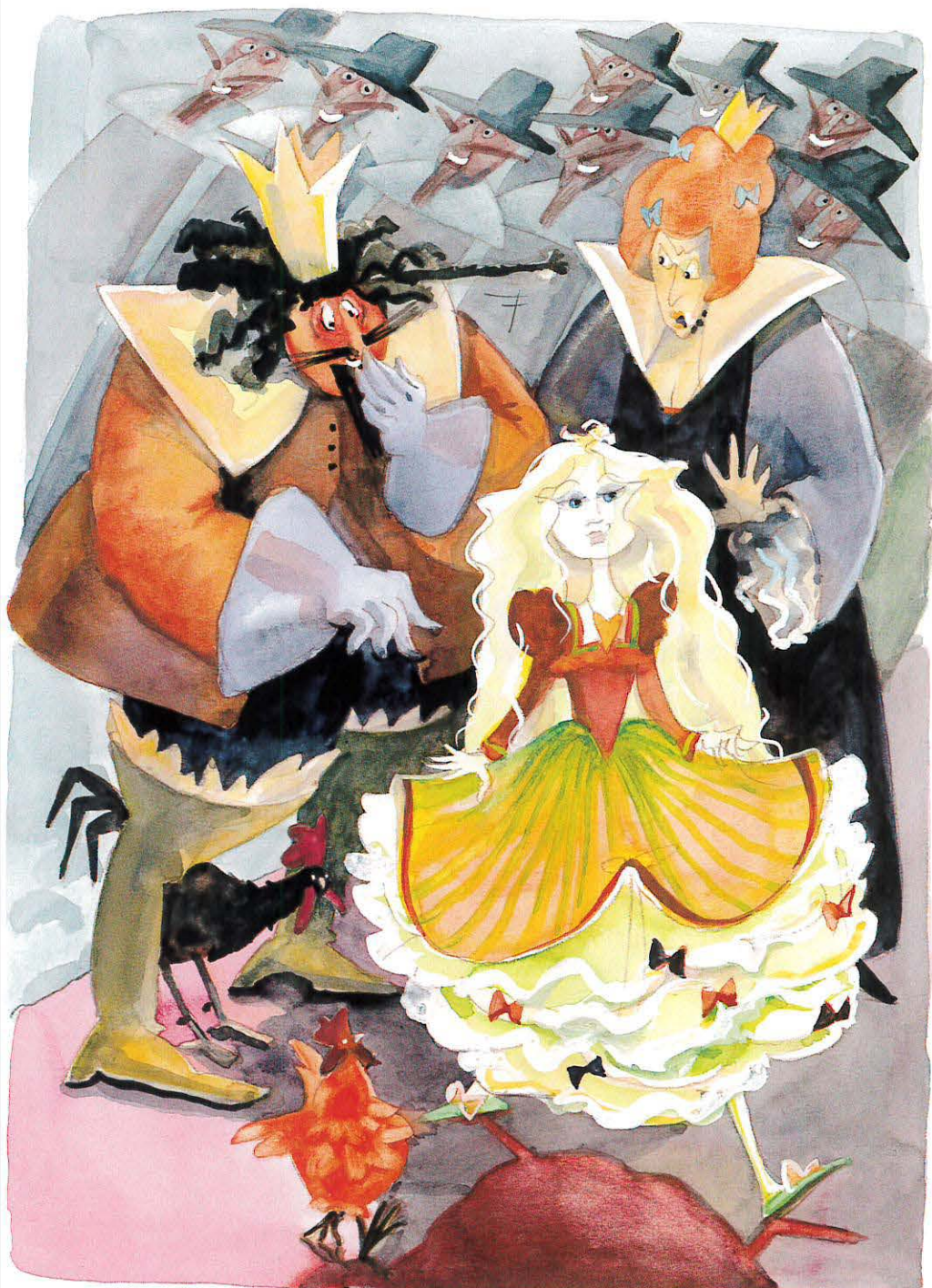
Hele København var mødt frem. Både fiskerkonerne og professorerne og værtshusholderne og tømmermændene og biskoppen og matroserne. Selv hovedstadens bøddel var der. Alle troede de, at kongen skulle være den første til at træde ind i tårnet. Men så kom en karet kørende trukket af fire hingste, der prustede, ligesom når vinden smutter om et skarpt hjørne. Og ud trådte en ung pige så smuk, at selv obergehejmeetatssekretæren ikke kunne finde ord for det.

HANNE BARTHOLIN
ESROMGADE 15, OPG. 1, 1.
2200 KØBENHAVN N
TLF. OG FAX 35 82 28 82

Pigen var så fin, at hun næsten var gennemsigtig. Hendes øjne var en anelse mere blå end midsommernatten. Hun var så smuk, at ingen kunne finde på noget at sige, og faktisk var der heller ikke noget at sige. De så, at hun smilte til kongen, og han smilte lidt usikkert tilbage, mens dronningen ved hans side rynkede øjenbrynene. Dernæst smilte skønheden hele vejen rundt, og alle, der blev ramt af hendes blik, blev helt varme og næsten blæst omkuld.

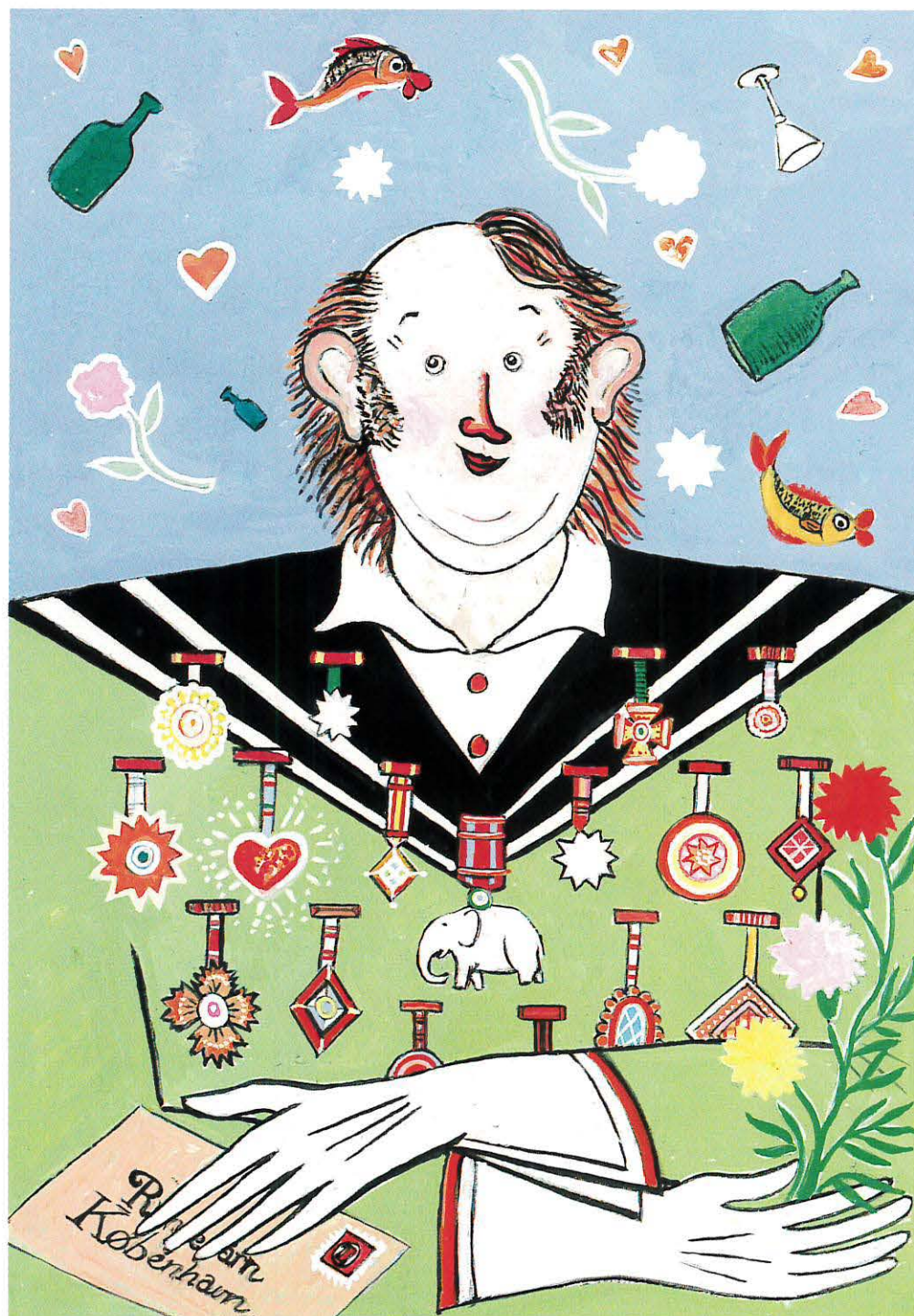
Så opdagede de, at hun på sit bryst bar et hjerte af skinnende rav.

L O T T E N Y B O
H Ø J L A N D S V A N G E N 18, 1.
2 7 0 0 B R Ø N S H Ø J
T L F. 3 8 8 0 0 9 1 0

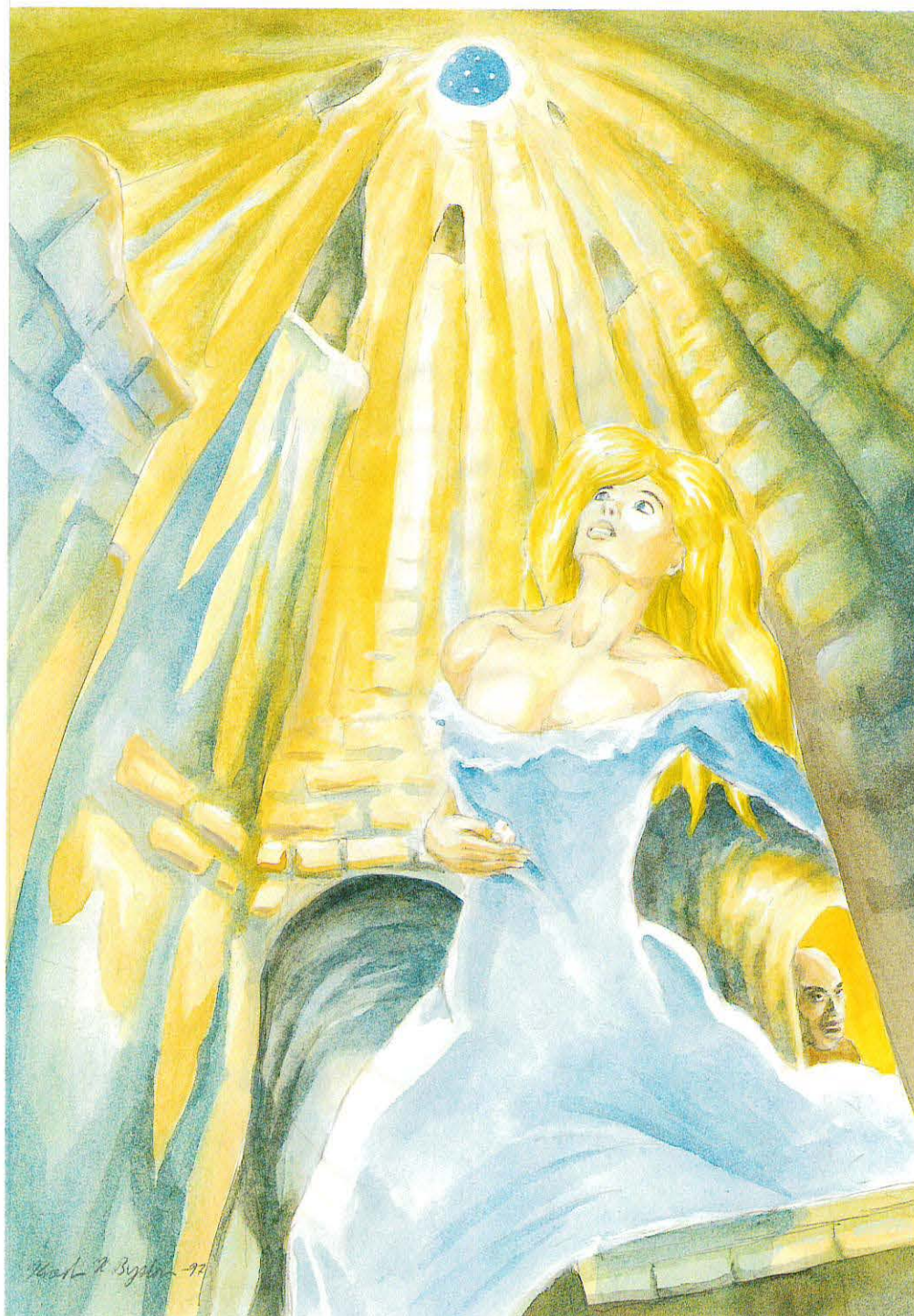
I dét øjeblik så de ravhjertet om halsen på sig selv. Både fiskerkonerne og værtshusholderne og obergehejmeetatssekretæren, som forestillede sig den ved siden af hans talrige ordener. Selv bødlen så den på sit behårede bryst. For den, der ejer hjertet af rav, vil altid kunne finde kærligheden. Sådan havde man sagt lige siden tidernes morgen, og lige så længe havde man ledt. Snart havde det heddet sig, at ravhjertet var hos en norne eller en elverprinsesse, snart at det var hos en havfrue; altid rundt om næste hjørne eller dybere inde i skoven eller længere ude på havet.

Men nu var det lige her.

J U L I E K Y H L
L E I F S G A D E 7, 2. T V.
2 3 0 0 K Ø B E N H A V N S
T L F. 3 2 9 5 7 0 0 6

Så trådte pigen, der måske bare var prinsesse i et uhyre smukt, men ukendt land, ind i tårnet. Og både kongen og bødlen så, hvordan hun krøb ind gennem lemmen til tårnets indre; vel for at se om det var rigtigt, at man nede fra denne brønd kunne skimte de fjerneste stjerner på bunden af himmelhavet, selv om solen skinnede alt, hvad den orkede.

KRÆSTEN KRUM BYSKOV
TEGNESTUEN GIMLE
NØRREBROGADE 55 A, 2.
2200 KØBENHAVN N
TLF. OG FAX 31 35 69 68

I lang tid ventede prinserne og fiskerkonerne og matroserne spændt. Faktisk i så lang tid, at nogle af værtshusholderne til sidst næsten blev i tvivl om, hvorvidt de egentlig havde set hende.

Så rømmede bødlen sig.

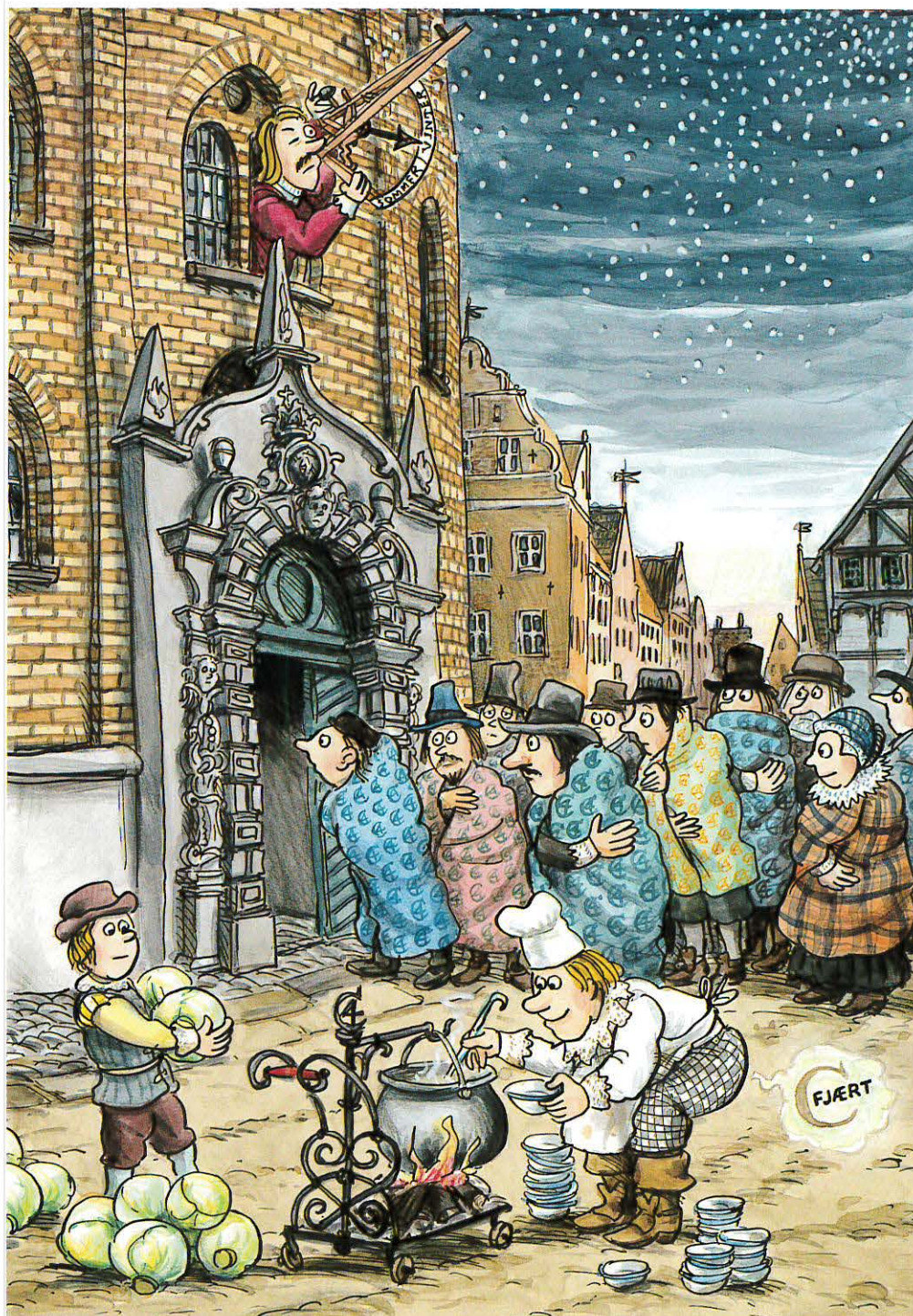

METTE BRAHM LAURITSEN
E L S D Y R V E J 3 1
8 2 7 0 H Ø J B J E R G
T L F. 8 6 2 7 1 0 1 1

Men prinsessen, eller hvad hun nu var, kom aldrig ud igen. Heller ikke da kongen til sidst kaldte, så det rungede hele vejen op gennem syv en halv snoning og videre op i himlen.

Ak, sukkede nogle opgivende, sådan er det med de smukke ting. De forsvinder for øjnene af én.

Men andre nægtede at gå hjem, før det smukkeste, de nogensinde havde set, kom ud igen, og da det blev vinter, måtte man svøbe dem ind i tæpper og lave varm kålsuppe til dem.

JESPER TOM-PETERSEN
ACACIAVEJ 1, ST.
1867 FREDERIKSBERG C
TLF. 33 24 90 33

Men skønheden var og blev væk. Og med hende kærlighedens amulet; ravhjertet, som de alle kunne se for sig, når de lukkede øjnene. Siden sagde man, at hun var faret til himmels gennem hullet i tårnet eller var opslugt af jorden, men de fleste tænkte, at hjertet vel nok var tilbage, og det ville de gerne finde, dét og kærligheden. Og de ledte og søgte i tårnet af sten, ventede i frost og hede og blev gamle og stædige og tvære. Andre tog over og ledte og kaldte, selv om ingen kendte hendes navn.

Alt sammen forgæves.

A N I T A T I D E R M A N
H O L G E R D A N S K E S V E J 4 5 , 2 .
2 0 0 0 K Ø B E N H A V N F
T L F . 3 1 8 6 7 6 7 4

Sådan fortsatte det i mange, mange år.

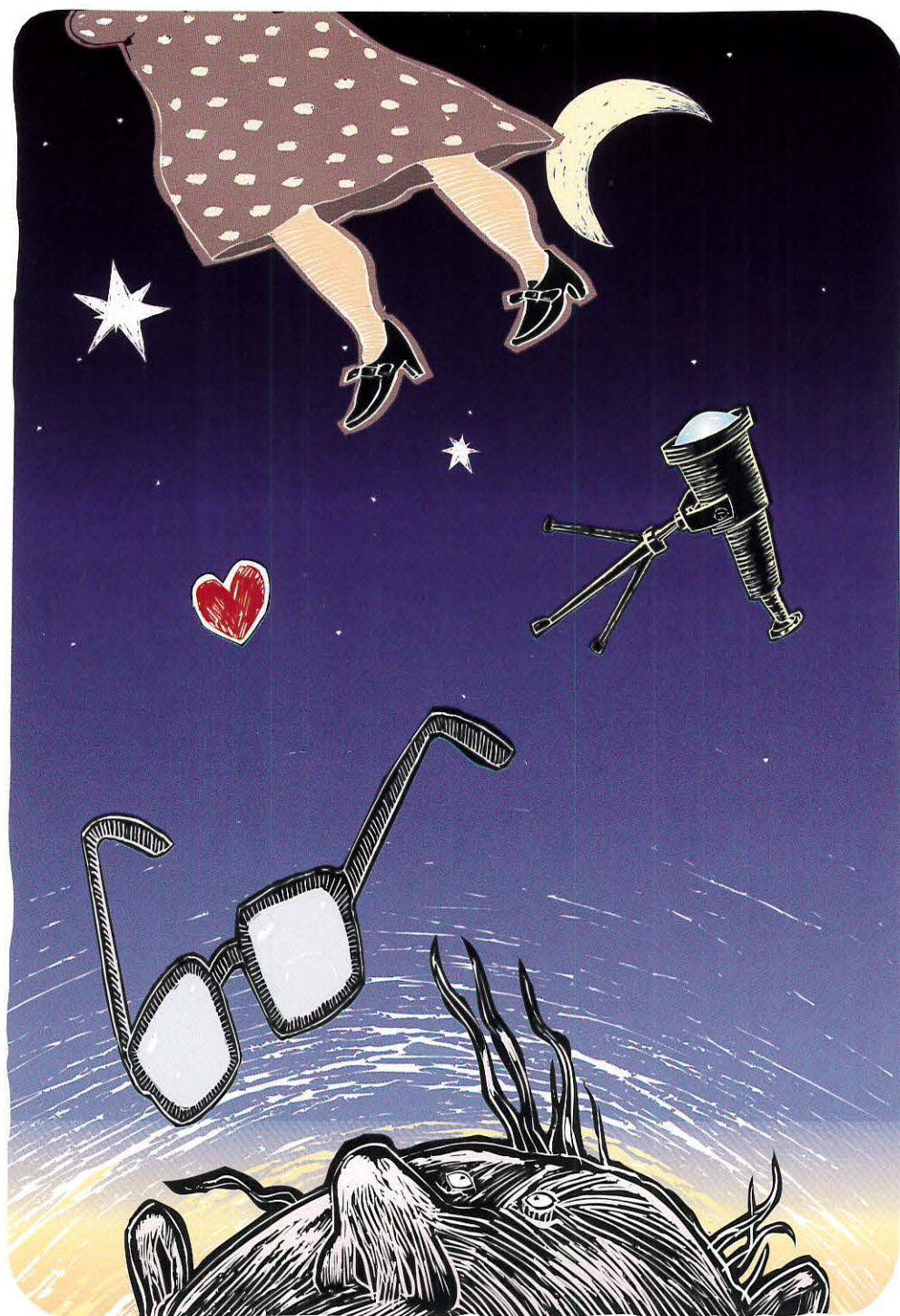
I dag står Oskar på tårnets top og tænker over alle de år. Og alt det lederi. Tænk engang, tænker han ...

»Nu sover du igen på dit arbejde, Oskar!« siger frøken Markussen, pludseligt og skrap. Frøken Markussen, det er hende den lidt stramme dame, du køber billetter hos nede i tårnets bund. Hun dukker tit op midt i Oskars vågne drømme.

»Næh, jeg stod såmænd bare og drømte,« svarer Oskar og fejer lidt med sin kost.

»Sove og dagdrømme, det er det samme. Hvad med at sige til ungerne, at de skal spytte deres tyggegummi ud i skraldespanden?«

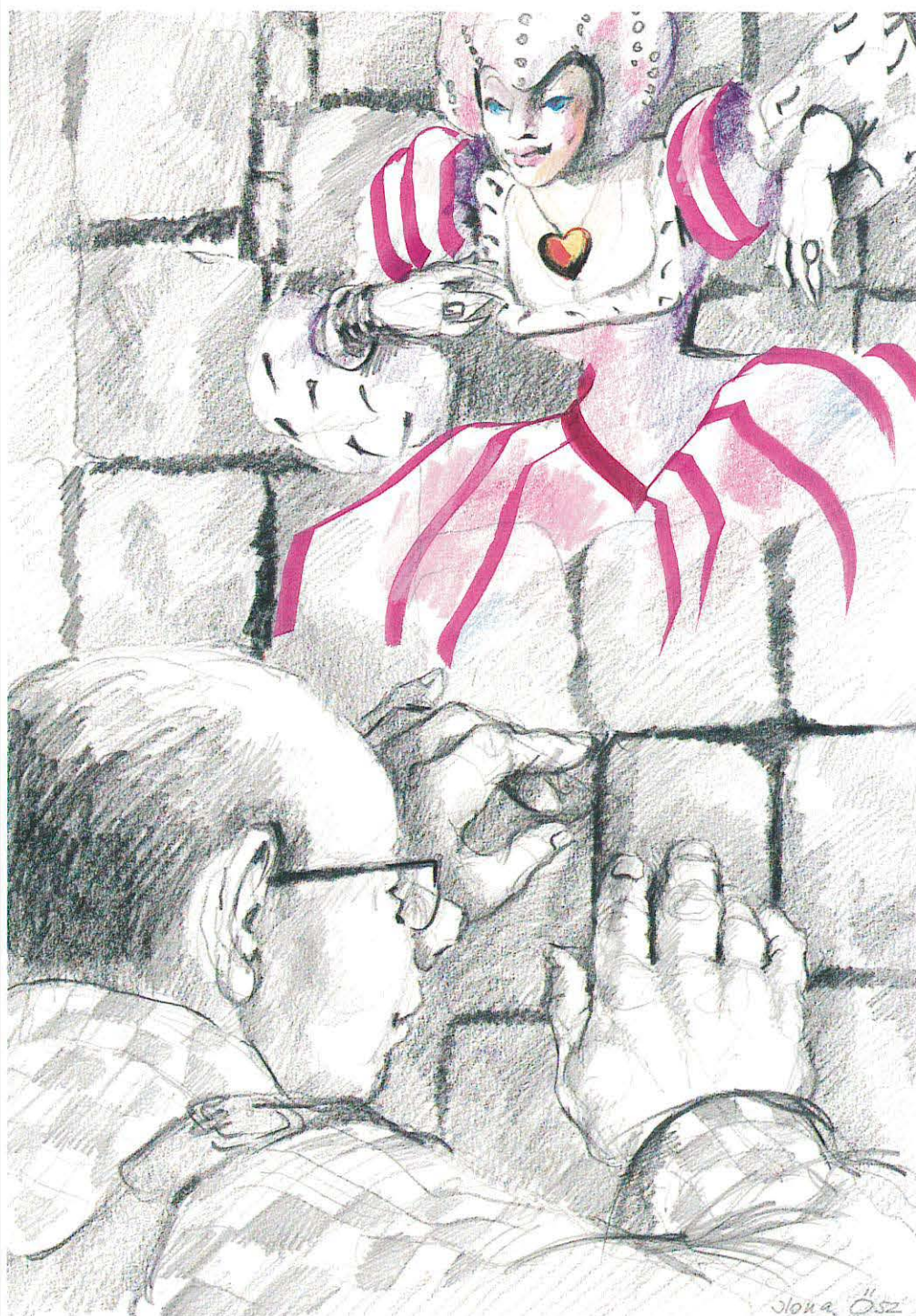
»Jo ...,« siger Oskar. »Det kunne man måske nok.« Han kikker på frøken Markussen, der prøver at se ekstra skrap ud. Så trækker han lidt på skuldrene og smiler nærmest for sig selv.

NIELS BO BOJESEN
VESTERGADE 17, 3.
1456 KØBENHAVN K
TLF. 33 32 22 90

Det var her, tænker Oskar, mens han skraber tyggegummiklatter af. Det var lige netop her, at den vidunderlige prinsesse engang forsvandt ind i tårnet. I dag er lemmen låst forsvarligt af, men Oskar elsker at skrabe tyggegummi af omkring lemmen, for så kan han endnu en gang kikke ned i hver eneste sprække og føle efter i hver enkelt revne. Man kan aldrig vide, om den gennemsigtige prinsesse tabte sit skinnende ravhjerte netop her.

Man kan aldrig vide.

I L O N A Ö S Z
E N G E L S T E D S G A D E 51
2100 K Ø B E N H A V N Ø
T L F . 31 20 67 52

Engang, kort efter tårnet og kirken stod færdig, besøgte den russiske zar kongen af Danmark, og de morede sig med at køre op gennem det runde tårn i åben karet. Helt op til toppen med kikkerterne til at finde stjerner med. Zarens datter var med, og hun var smuk, meget smuk, selv om hun selvfølgelig ikke var så smuk som hende, der engang var forsvundet med det ravherte, der er godt for den, som leder efter kærlighed.

I D A G A N T R I I S
B I S T R U P P A R K 6 0 , 1 .
3 4 6 0 B I R K E R Ø D
T L F . O G F A X 4 5 8 2 7 3 7 3

Da den russiske prinsesse var vel nede igen, og det ikke længere kildede i maven, trådte hun ud af kareten og gik ind i kirken. Og alle omkring hende huskede den sten, hun først trådte på. I kirken udspionerede de yndigheden; lagde mærke til, hvorhen hun sendte sit blik. Og knap var hun taget af sted, før de løftede stenen, hun havde trådt på, og de skilte kirkens orgel og krucifiks og ur ad – ledte alle de steder hun havde kikket – i håb om at så smuk en pige uden at vide det med sin fod eller sit blik ville komme til at afsløre ravhjertets skjulested.

Men de fandt kun støv og en rottes efterladenskaber.

M A T S L E T É N
V R Ø N D I N G V E J 6 7
8 7 0 0 H O R S E N S
T L F . 7 5 6 7 3 7 0 7

»Tror du ikke, du skulle lade en urmager om dét?« stønner frøken Markussen.

»Det kan man aldrig vide,« siger Oskar hurtigt og prøver ikke at se forskrækket ud. »Øh, jeg støver det bare af,« siger han så, da hans hjerte er kommet sig over forskrækkelsen.

»Har du tid til det?« siger frøken Markussen med sin skrappe stemme. »Der skal også fejes i tårnet.«

Tid og tid, tænker Oskar, mens han sætter tandhjulene på plads og endnu en gang kikker efter bag urskiven. Der er vel en tid til det hele.

B E N T E B E C H
N Ø R R E G A D E 4 5 B , 3 .
1 1 6 5 K Ø B E N H A V N K
T L F . 3 3 3 3 7 7 5 7

Gad vide, tænker Oskar, mens han murer en løs sten fast i gulvet. Gad vide, om man kan narre tømmermænd og professorer og en obergehejmeetatssekretær? Og en konge? Gad vide, om han også selv var blevet narret til at lede efter noget, der aldrig havde været til?

Det ville være rart at vide.

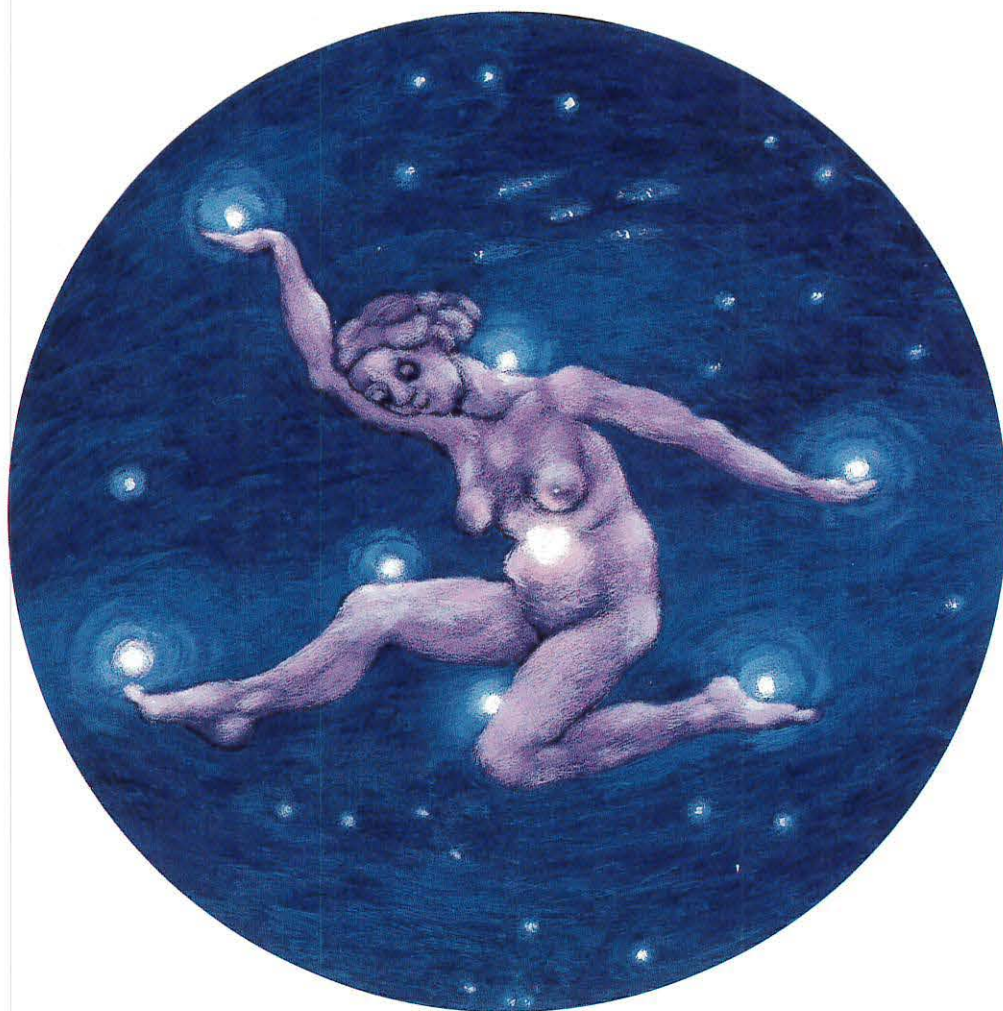
Inden Oskar sætter stenen helt fast, kikker han lige en sidste gang ned i hullet.

CARL QUIST MØLLER
OVERGADEN OVEN VANDET 20, 2.
1415 KØBENHAVN K
TLF. 31 57 25 02

Engang, og det var ikke så længe efter, at det havde kildet i maven på zarens datter, var der stor opstandelse i det runde tårn. En astronom råbte, at han havde fundet ravhjertet. »Hvor?« hujede alle og så sig omkring på gulvet i observatoriet.

»Dér, lige midt i Jomfruen!« triumferede astronomen, og så kikkede de alle i hans stjerneikkert, lige op i Jomfruen oppe på himlen. Men de rystede også alle sammen skuffet på hovedet. Og astronomen kikkede én gang til, og så sukkede han også, for det var vist bare en ukendt stjerne, der skinnede gyldent derude.

L I S B E T S T E V E N S
B Y S K O V V E J 3 4
2 7 3 0 H E R L E V
T L F . 4 4 9 4 7 6 7 5

Oskar har altid lommerne fulde af tokroner. Så kan han se langt i præcis fem minutter. Men han har heller aldrig set andet end galakser og satellitter og engang en pige på et loftsværelse med to tændte lys, som sad og ventede på en ven eller en kæreste, der aldrig kom. Ikke mens Oskar havde flere mønter i hvert fald. Men hvad der siden skete, det kan man selvfølgelig aldrig vide.

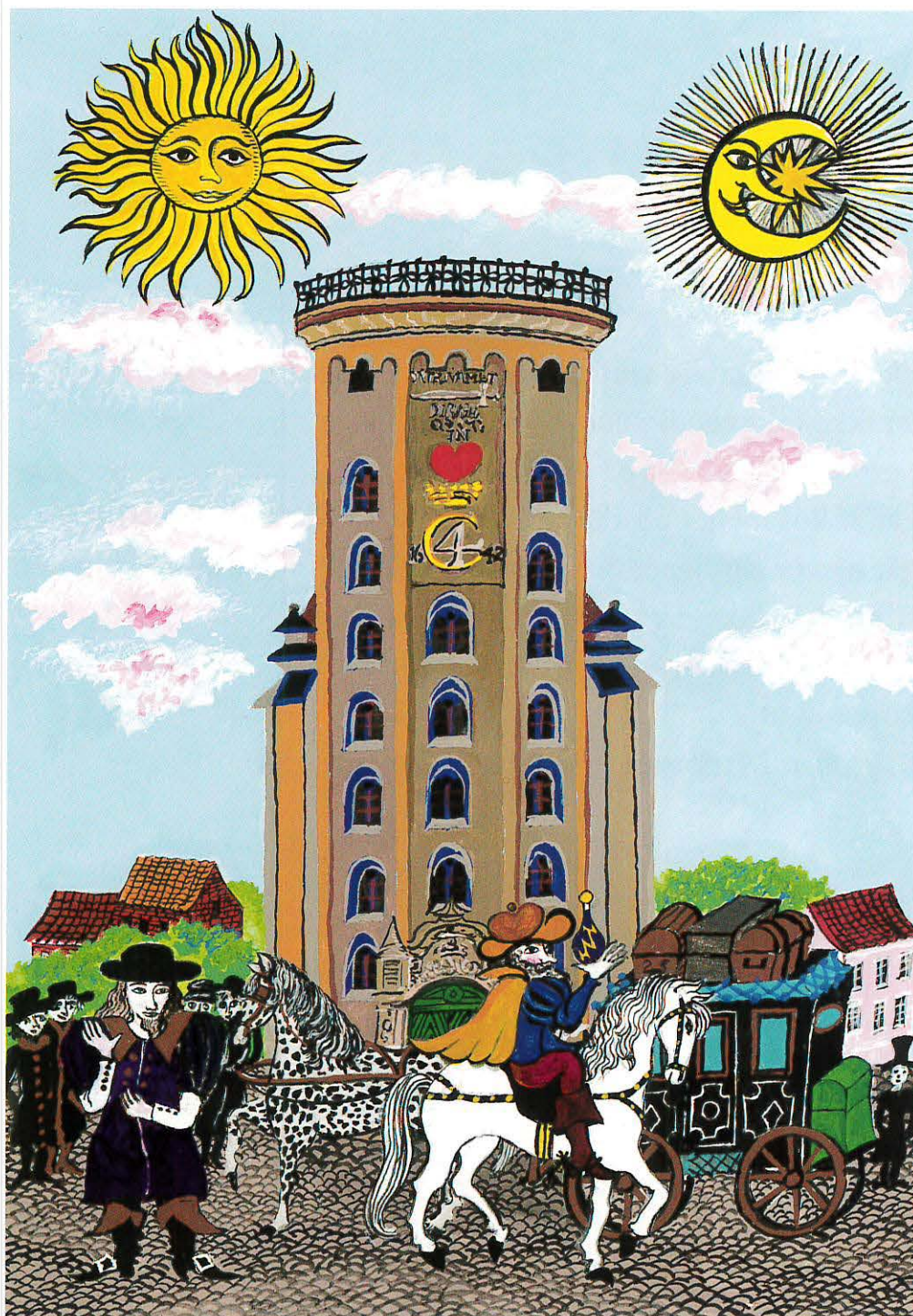

B O D I L C A R S T E N S E N
U L R I C H B I R C H S A L L É 10, 4. T H.
2 3 0 0 K Ø B E N H A V N S
T L F. 3 2 9 7 3 5 5 0

Engang, ikke så længe efter at man havde glemt den nyopdagede stjerne i Jomfruen, kom en fornem mand ridende til det runde tårn i København. Han sagde, at han kunne lave guld af bortslidte hestesko fra halte hopper og akselsmørelsen fra en kirkeklokke og ekkoet af et torsdagstordenbrag mellem Norges fjelde.

Det gjorde folk interesserede, ikke fordi de ville have guld, for de havde alligevel ingen hengemte norske tordenskrald, men fordi de tænkte, at han så måske også kunne lave en erstatning for det ravhjerte, der engang var blevet væk og nu kun fandtes i drømme.

Og på kirkens kakkelovn forsøgte alkymisten sig med tangloppenhjerter og striberne fra en makrelstime kogt sammen med havskum indsamlet ved solnedgang. Men ikke så meget som en usleben klump rav lå tilbage i gryden, og alkymisten blev kaldt svindler og smidt på porten, mens folk holdt sig for næsen.

V I B E K E K Y H L
 S T U D I E S T R Æ D E 16, 3.
 1455 K Ø B E N H A V N K
 T L F. 33 11 71 60

Det er ikke særlig sandsynligt, tænker Oskar, men det er jo heller ikke fuldstændig usandsynligt. Så blander han dåser og flasker i gryden og smager på det. Det er ligesom, den færdige ret smager af lidt mere end alle tingene hver for sig lagt sammen. Men når han er færdig, er der kun den svedne hinde tilbage i bunden af gryden, ikke mere.

»Oskar! Oskar, jeg mangler byttepenge! Oskar, holder du frokost endnu?«

Frøken Markussens stemme finder ham altid.

PETER BAY ALEXANDERSEN
ØREBROVEJ 22, 2.
6000 KOLDING
TLF. 75 52 51 03

Undtagen når det er nat, og der ikke er nogen unger, som hvi-
ner og kaster hinandens huer ud over gitteret, og lærere, der tæl-
ler elever om og om igen, og turister, som stiller spørgsmål på
uforståelige sprog i munden på hinanden. Så er alting bare så
stille og fuldkomment.

Bortset fra, at der alligevel mangler noget.

INGE-LISE HAUERSLEV
G J O R S L E V V E J 1
H O L T U G
4 6 6 0 ST. H E D D I N G E
T L F. 5 3 7 0 0 0 0 3

Engang, i de første hundrede år efter at tårnet stod færdig, blev døde københavnere begravet på kirkegården omkring det runde tårn, eller, hvis de var fornemme nok, inde i selve kirken, under gulvet. Folk tænkte, at de døde nok vidste mere end mange levende, og de fik fat i en gammel mand, der både kunne høre borebillerne gnaske inde i gamle standerure og høre morgendagens stilhed. Ham bad de lytte til de dødes samtale.

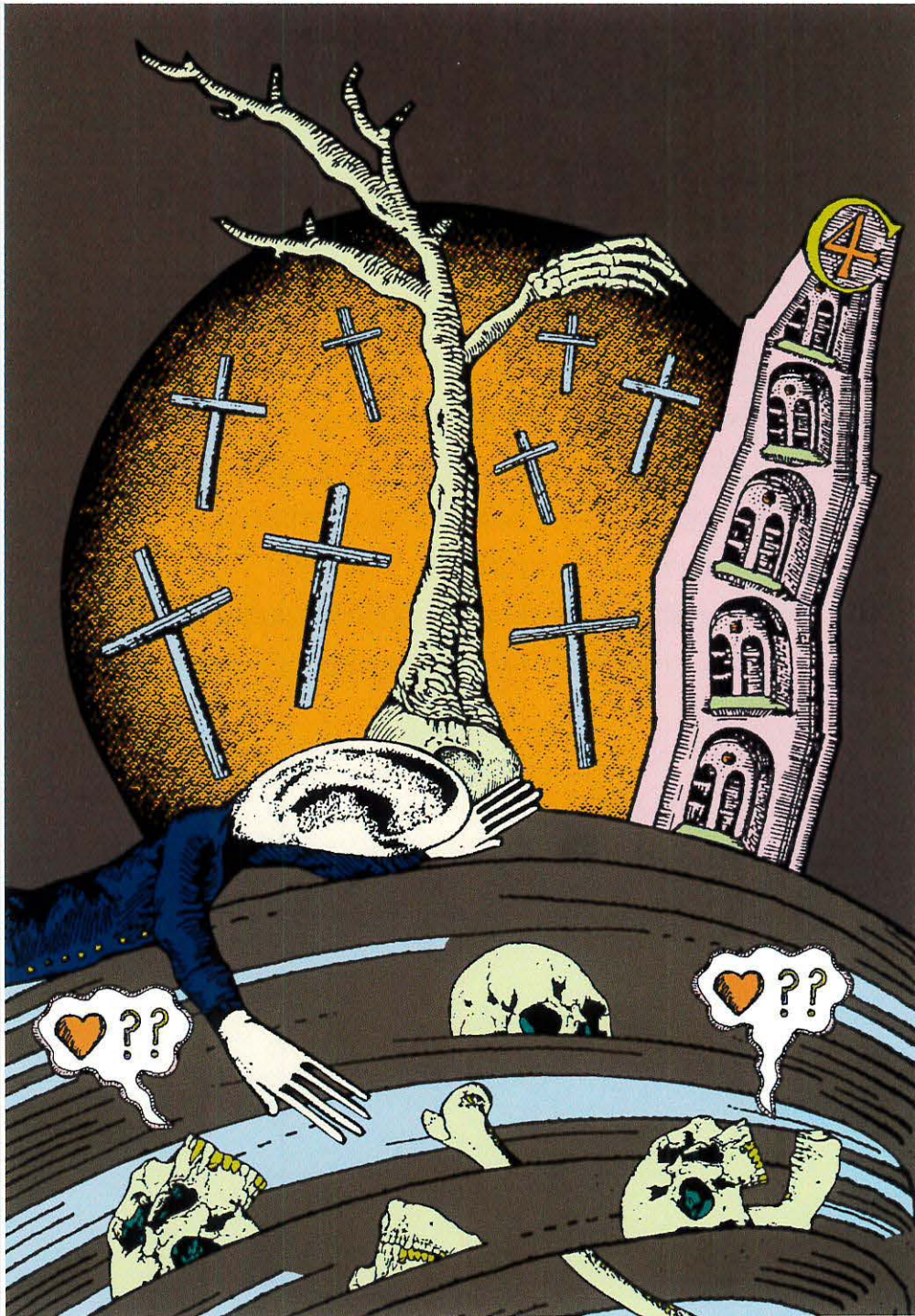
Spædbørnene og hundene og de frække drenge blev kørt ud af byen, de knirkende træer blev fældet, og imens forholdt hele resten af København sig musestille. Ingen lod så meget som et øjenlåg klappe i; og da lyttede den gamle.

L I L I A N B R Ø G G E R
O V E R G A D E N O V E N V A N D E T 86, 2.
1 4 1 5 K Ø B E N H A V N K
T L F. 3 1 5 7 0 0 8 7

Den gamle mand lyttede på kirkegården og lagde øret mod gulvet over kirkens krypter, og gennem sit eget hjertes dunken hørte han de dødes svage hvirken. Og alle hviskede de om det tabte ravherte. Men det var ikke i de klamme grave udenfor og heller ikke i de støvede kister under gulvet. Selv dem, der havde ligget her længst, havde aldrig set det.

Så blev den gamle mand sendt hjem til morgendagen og sine borebiller.

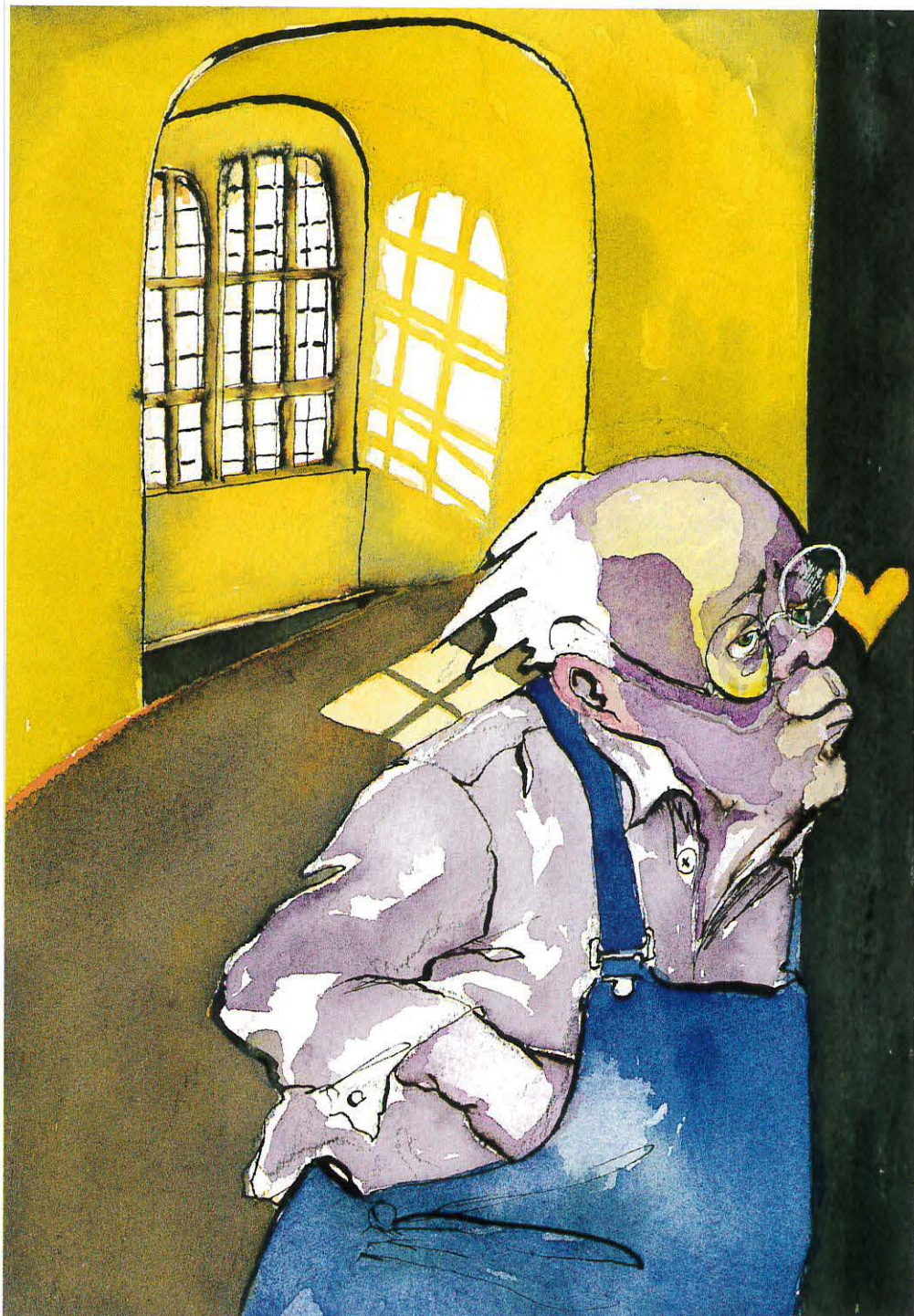

HELLE VIBEKE JENSEN
KRUDTMØLLEGÅRDS ALLÉ 7
2300 KØBENHAVN S
TLF. 31 58 40 39

Måske, tænker Oskar, skal der noget helt specielt til for at høre et ravhjerte banke? Og så gør det ikke noget, at man er halvdøv?

Man kan aldrig vide, og det kan aldrig skade at prøve. Bare man er helt alene imens. Så holder Oskar vejret og lytter. Og der er i hvert fald ligesom en susen.

»Er afløbet stoppet?« Frøken Markussens stemme snor sig op til ham, som kan hun se om runde hjørner. »Hvad laver du egentlig, Oskar?«

PERNILLE KLØVEDAL HELWEG
S O L V Æ N G E T 8
2100 KØBENHAVN Ø
TLF. 31 20 23 69

Engang, og det er kun et par hundrede år siden, blev en klog kone hentet til det runde tårn, fordi hun kunne se det, ingen andre kunne. Hun havde fundet et gedekid, der var farets vild, og en sølvdaler tabt i Øresund og det brev, som en ulykkelig forelsket aldrig havde fået skrevet. Og alt det blot ved at lukke øjnene.

En rusten nøgle blev fundet frem, og hullet ind til tårnets hule indre blev åbnet igen. Og der sad hun i ni dage med lukkede øjne og ledte, men det skinnende ravhjerte dukkede ikke op. Og på den niende dags aften måtte de vække den synske kone, og hun vendte slukøret hjem for igen at finde kærestebreve til dem, der kunne nøjes med det.

R I N A D A H L E R U P
S C T. H A N S G A D E 7, 1. T V.
2 2 0 0 K Ø B E N H A V N N
T L F. 3 5 3 7 4 4 9 9

»Hvornår vågner du nogensinde op, Oskar?« spørger frøken Markussen tit. Så tit, at Oskar ikke altid hører det. Man skal aldrig sige aldrig, tænker han, og nogle gange finder han faktisk hjertet, når han lukker øjnene.

Men det forsvinder igen.

A N N E P E D E R S E N
RAVNSBORGGADE 21 B, ST. TH.
2 2 0 0 K Ø B E N H A V N N
T L F . 3 1 3 9 7 1 1 9

Engang, og det er endda slet ikke så mange år siden, hævdede nogle, at onde vætter eller nisser eller bjergfolk eller rimturer eller dæmoner eller jætter havde stjålet hjertet af rav. Derfor hentede man landets bedste præst; en mand, som kunne prædike djævlens ned i helvede, så han fik brændt sin egen bag.

Og præsten prædikede og tordnede, så prædikestolen slog revner, og kakerlakkerne flygtede. Selv rotterne stormede ud af deres gemmesteder og ned ad sneglegangen og fortsatte rundtossede ud i byen. Men hverken djævlens eller jætterne havde ravhjertet, for det kom ikke til veje denne gang heller.

I R E N E H E D L U N D
H Ø R H A V E V E J 4 2 A
8 2 7 0 H Ø J B J E R G
T L F . 8 6 2 7 7 7 7 0

Oskar forsøger sig nogle gange fra prædikestolen. Han gør det kun, når han er helt, helt alene. Han truer og bander lidt, og hæver sin knyttede hånd. Men ikke så meget som en rottenæse kikker ud af sprækkerne, og han hører kun sit eget hviskende ekko.

Oskar *er* ikke særlig god til at være skrap.

Men det er der en anden, der er. Og det er ligesom om, hun tit er der, selv når han er helt alene.

PALLE BREGNHØJ
HOVVEJEN 14
4772 LANGEBÆK
TLF. 53 78 81 90

Engang lod man et helt dusin arkæologer lede ...

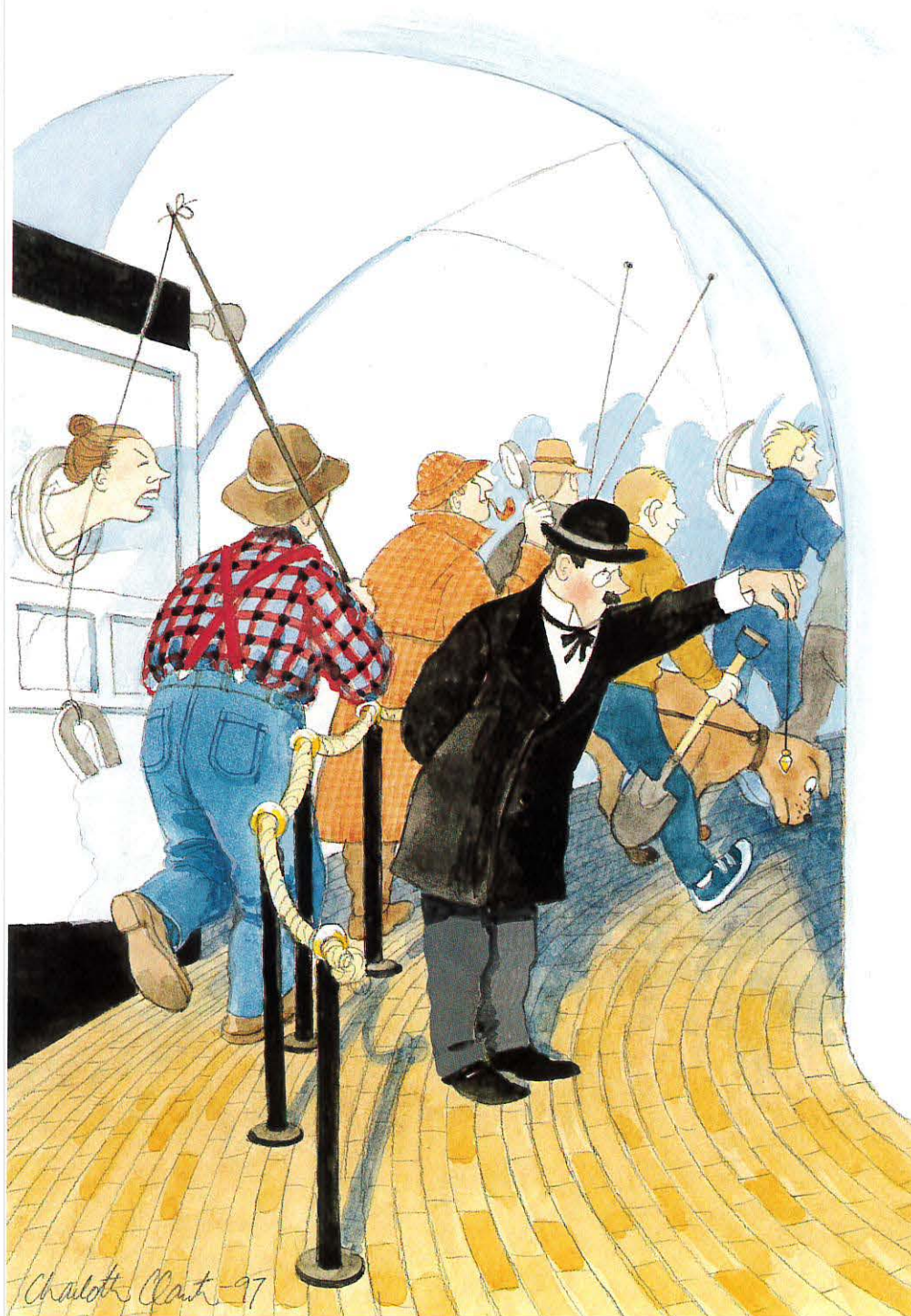
E V A W U L F F
 G R A F I S K T E G N E S T U E
 V E S T E R G A D E 1 2 , 2 .
 1 4 5 6 K Ø B E N H A V N K
 T L F . 3 3 1 4 8 1 7 9

... og en verdensberømt detektiv med sine 36 sporhunde.

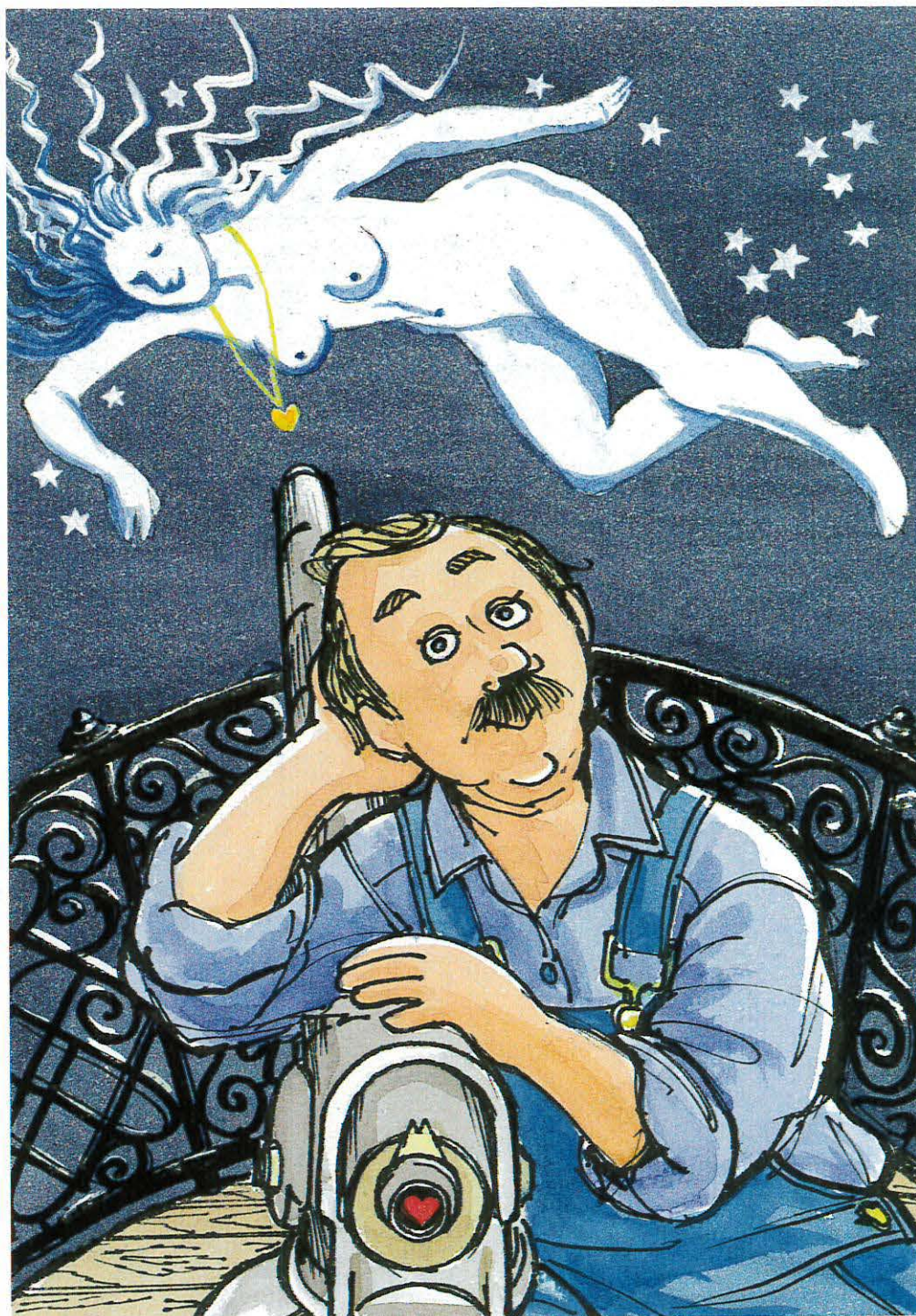
S T I N N E T E G L H U S
 G R Ø N H Ø J V E J 6
 K J U L
 9 8 5 0 H I R T S H A L S
 T L F . 9 8 9 4 4 7 6 1

»Men det eksister ikke, det hjerte!« tordner frøken Markussen hver gang, hun forstyrres i sit billetsalg. Og det gør hun hele tiden.

CHARLOTTE CLANTE
KISSENDRUPVEJ 8
4654 FAKSE LADEPLADS
TLF. OG FAX 53 71 76 05

Hvad ved vi, om hvad der eksisterer? tænker Oskar.

ANNETTE BERING LIISBERG
FRUEVEJ 24
2860 SØBORG
TLF. 39 66 24 12

Engang, og det er ikke længere siden, end at dine forældre kan huske det, forsøgte en professor i hyperindviklet matematik sig. »Det er et spørgsmål om beregninger,« forsikrede han, og så tegnede han cirkler og snoninger og vinkler, og han tastede på sin regnemaskine, så en uendelig bane papir med tal på væltede ud. Men der var ikke noget facit.

BIRDE POULSEN
 GL. HOLTE GADE 7
 2840 HOLTE
 TLF. 45 80 76 71

En anden gang forsøgte en tryllekunstner, der i fjernsynet havde tryllet en firehjulstrukken bil ud af et nattergaleæg, sig i det runde tårn midt i København. Mellem reklamerne lirede tryllekunstneren den ene remse af efter den anden, og frem sprang kaniner med logoer og letpåklædte damer og mærkevaresilketørklæder på snor, men ikke det, han selv og journalisterne og kameramændene og alle seerne havde håbet på.

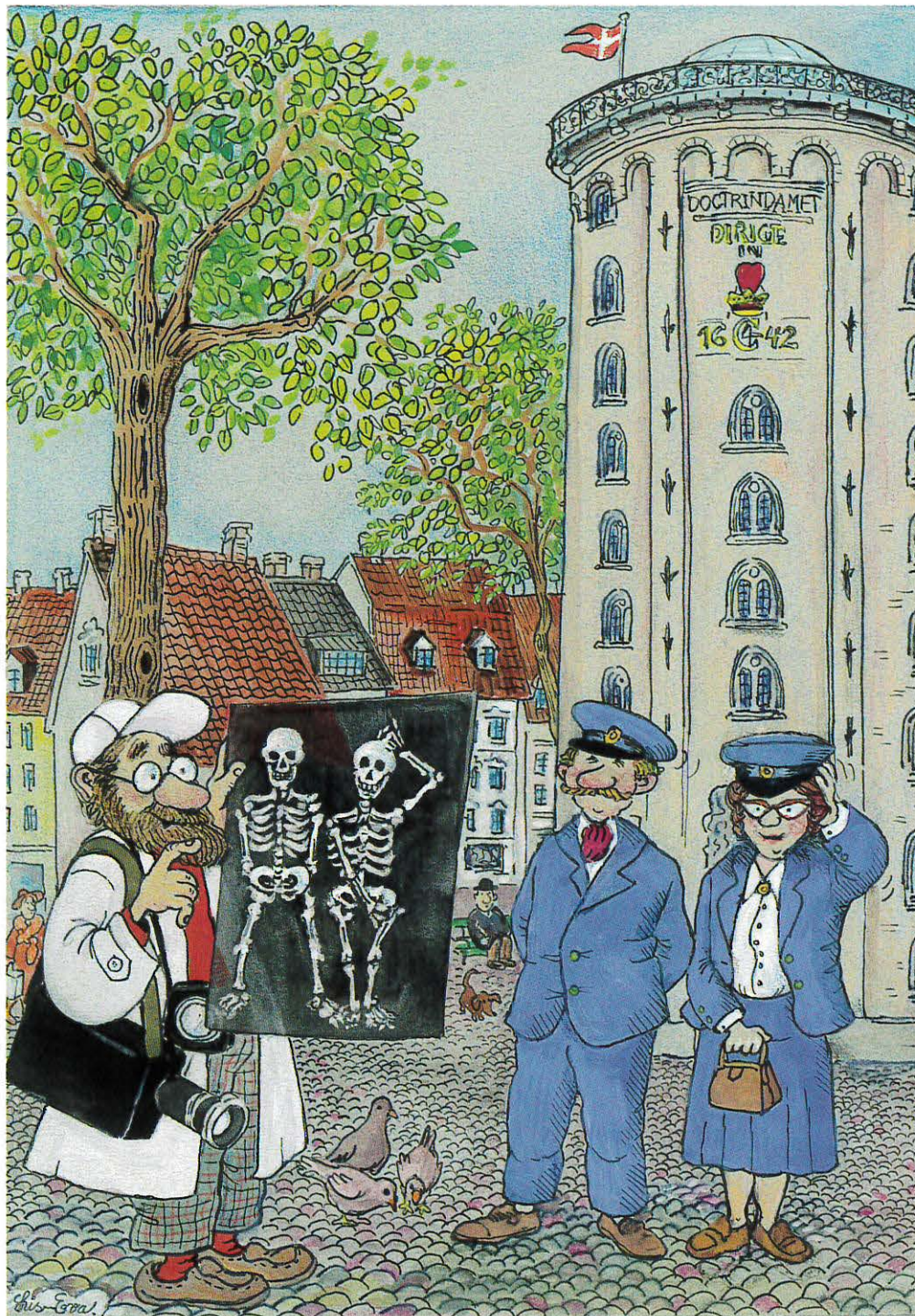
H A N N E K V I S T
F R E D E N S V E J 3 6
2 9 2 0 C A R L O T T E N L U N D
T L F . 3 9 6 4 4 4 0 1

Måske, tænker Oskar, har frøken Markussen ret.

G R E T E L I S H A N S E N
S A N K T P E D E R S S T R Æ D E 26, 4.
1 4 5 3 K Ø B E N H A V N K
T L F . 3 3 1 4 5 5 3 5

En røntgenfotograf tog vældig skarpe billeder af både tårn og personale.

L I S - E V A K L A U S B Ø L
 W O R S A A E S V E J 9 , S T . T V .
 1 9 7 2 F R E D E R I K S B E R G C
 T L F . 3 1 3 9 7 7 6 5

Og fra USA ankommer en milliardær, der her og nu vil købe både kirke og tårn og billetkontor og fladtrådte tyggegummier, og splitte det ad sten for sten, klat for klat.

Tø.

P E R T Ø N N E S N I E L S E N
 F I L M F O R S Y N I N G E N
 T A G E N S V E J 8 5 C
 2 2 0 0 K Ø B E N H A V N N
 T L F . 3 5 8 2 4 8 1 2
 F A X 3 5 8 2 3 8 2 0

»Dét bliver over mit lig,« siger Oskar, og for en gang skyld er frøken Markussen enig. Helt enig.

»Man sælger da ikke et sted med ånd!« vrisser hun og nægter at lade ham købe så meget som en billet.

D O R T E S A L I C A T H
V A L K E N D O R F S G A D E 34
1 1 5 1 K Ø B E N H A V N K
T L F . 3 3 1 2 2 6 8 7

Måske, tænker Oskar, *er* der simpelthen ikke mere end graffiti, der skal vaskes ned, og en kikkert, der skal pudses, og en døbefont, der skal tømmes for tyggegummipapir.

S Ø R E N J E S S E N
 S K O L E S V I N G E T 27
 8 2 4 0 R I S S K O V
 T L F. 8 6 1 7 0 7 9 7
 E-MAIL S-JESSEN@POST6.TELE.DK
 H J E M M E S I D E H T T P :
 //HOMEG.INET.TELE.DK/S-JESSEN

»Nå, det er her, du tilbringer dine nætter,« siger frøken Markussen. »Så forstår jeg nok, hvorfor du altid går og dagdrømmer.« Hun siger det skrap, men alligevel kan Oskar ikke få hende til at se rigtig skrap ud.

»De fandt engang en ny stjerne heroppefra,« siger han. »Kom og kik.«

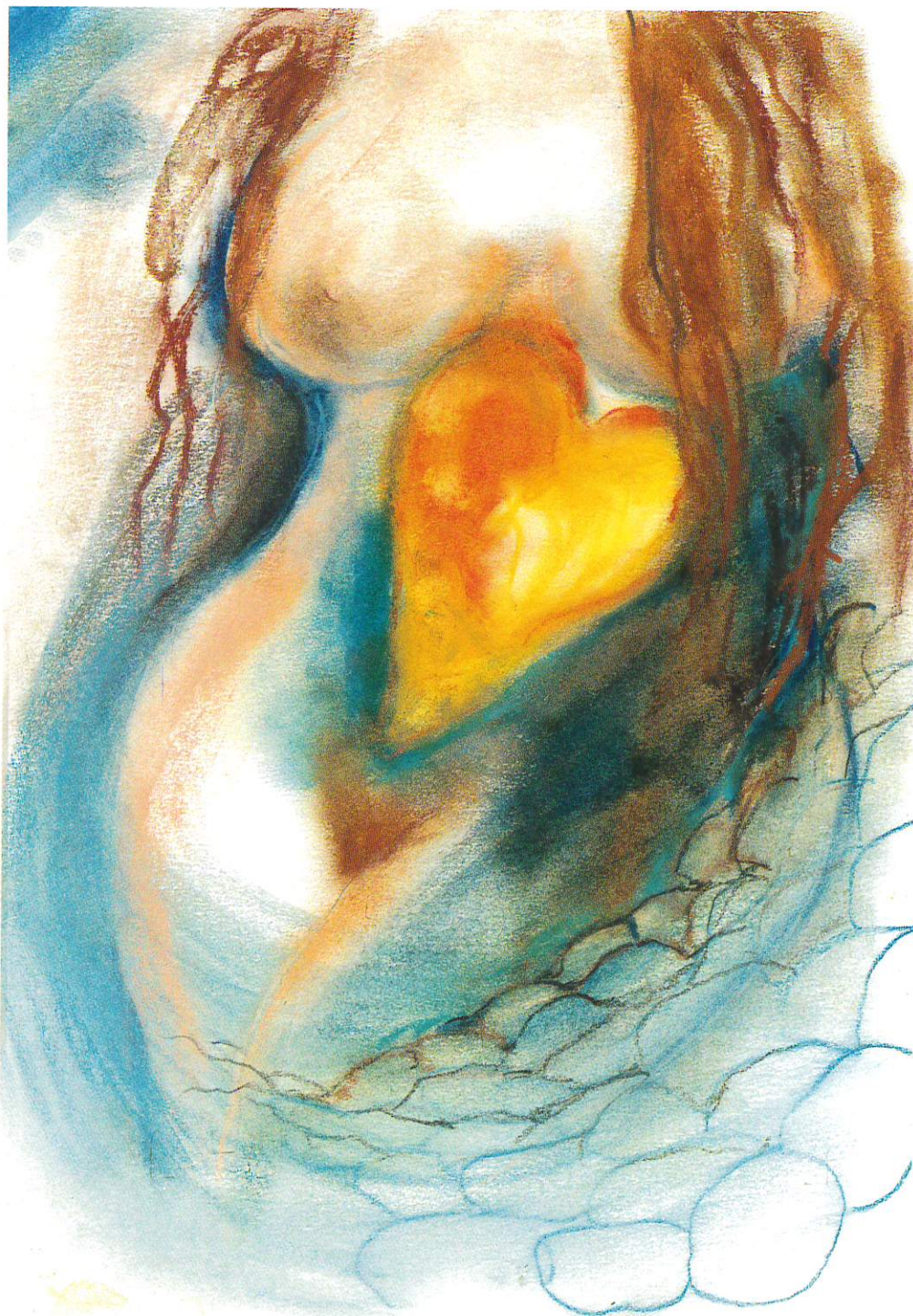
»Ikke tale om,« siger frøken Markussen, »vi har lukket.«

BENTE OLESEN NYSTRÖM
HENNING MATZENS VEJ 10
2000 FREDERIKSBERG
TLF. 38 79 06 91

Oskar kikker alligevel, og hvad er det, han ser? Han ser sit eget øje som i et spejl. Og så ser han lige igennem det og dybt ned i en brønd i sig selv. Og nede på bunden ligger det og skinner i mørket. Ravhjertet. Nu kan han også høre det. Og føle det.

»Kik alligevel, frøken Markussen, bare én gang.«

P I A T H A U L O V
S Ø L B J E R G V E J 1 0
4 7 8 0 S T E G E
T L F . 5 5 8 1 6 1 0 6

»Der er ikke mere at se,« siger frøken Markussen. »Basta!«

»Man kan aldrig vide, hvad man ser, når man kikker rigtigt godt efter,« siger Oskar.

Så kikker frøken Markussen alligevel. »Det var alligevel ... utroligt,« hvisker hun.

ANNE METTE EDELTOFT
UNDERGROUND ILLUSTRATION
HOLGER DANSKES VEJ 83, KLD.
2000 FREDERIKSBERG
TLF. OG FAX 38 88 10 58

Det var alligevel utroligt, tænker Oskar. Frøken Markussens øjne er faktisk en anelse mere blå end midsommernatten. Lidt dybere end himmelhavet. Og derinde fødes det ene skinnende hjerte efter det andet.

Det gør der vistnok også i hans egne.

B O D I L N Y G A A R D
 B Æ K K E L U N D S V E J 47
 8 2 4 0 R I S S K O V
 T L F. 8 6 1 7 8 4 8 5
 F A X 8 6 1 7 8 3 0 3

ILLUSTRATORER

PETER BAY ALEXANDERSEN ·	43
HANNE BARTHOLIN ·	11
BENTE BECH ·	33
NIELS BO BOJESSEN ·	25
PALLE BREGNHØI ·	59
LILIAN BRØGGER ·	47
KRÆSTEN KRUM BYSKOV ·	17
BODIL CARSTENSEN ·	39
CHARLOTTE CLANTE ·	65
SUSANNE P DAL ·	9
RINA DAHLERUP ·	53
ANNE METTE EDELTOFT ·	87
IDA GANTRIIS ·	29
GRETE LIS HANSEN ·	73
INGE-LISE HAUERSLEV ·	45
IRENE HEDLUND ·	57
PERNILLE KLØVEDAL HELWEG ·	51
HELLE VIBEKE JENSEN ·	49
SØREN JESSEN ·	81
DORTE KARREBÆK ·	5
LIS-EVA KLAUSBØL ·	75
HANNE KVIST ·	71

J U L I E K Y H L .	1 5
V I B E K E K Y H L .	4 1
M E T T E B R A H M L A U R I T S E N .	1 9
M A T S L E T É N .	3 1
A N N E T T E B E R I N G L I I S B E R G .	6 7
W I N N I E M E I S L E R .	7
P E R T Ø N N E S N I E L S E N .	7 7
L O T T E N Y B O .	1 3
B O D I L N Y G A A R D .	8 9
B E N T E O L E S E N N Y S T R Ö M .	8 3
I B S P A N G O L S E N .	F O R S I D E
A N N E P E D E R S E N .	5 5
B I R D E P O U L S E N .	6 9
C A R L Q U I S T M Ø L L E R .	3 5
D O R T E S A L I C A T H .	7 9
L I S B E T S T E V E N S .	3 7
J E S P E R T O M - P E T E R S E N .	2 1
S T I N N E T E G L H U S .	6 3
P I A T H A U L O V .	8 5
A N I T A T I D E R M A N .	2 3
E V A W U L F F .	6 1
I L O N A Ö S Z .	2 7

H I M M E L B R Ø N D E N

© T E K S T : K Å R E B L U I T G E N
OG H Ø S T & S Ø N S F O R L A G K Ø B E N H A V N 1997

© I L L U S T R A T I O N E R : D E E N K E L T E I L L U S T R A T O R E R
OG H Ø S T & S Ø N S F O R L A G K Ø B E N H A V N 1997

O M S L A G S I L L U S T R A T I O N : I B S P A N G O L S E N

G R A F I S K T I L R E T T E L Æ G G E L S E : M O G E N S C H R I S T E N S E N

F O R L A G S R E D A K T I O N : N A N N A G Y L D E N K Æ R N E

B O G E N E R S A T M E D B E M B O O G M E T A
H O S M O C G R A F I K & D E S I G N

R E P R O D U K T I O N : H I G H T E C H

T R Y K T H O S : N O R D G R A F , A A L B O R G 1997

P R I N T E D I N D E N M A R K

I S B N 8 7 - 1 4 - 1 9 4 9 6 - 1

B O G E N E R U D G I V E T M E D S T Ø T T E F R A K U L T U R M I N I S T E R I E T

En smuk sommerdag stod tårnet færdig. Syv en halv gang snoede sneglegangen sig om sig selv, indtil den besøgende forpustet stod oppe i vinden og måtte dukke sig for de drivende skyer og kunne se hele kongens København og meget mere endnu.

Ved indvielsen af det prægtige tårn kommer pludselig en pige så smuk og gennemsigtig, at alle taber mælet, og om sin hals bærer hun et hjerte af skinnende rav.

Pigen går som den første ind i det runde tårn for aldrig siden at komme ud igen, og i mere end 350 år higer og søger man efter hende – og især efter det forsvundne ravhjerte. For den, der ejer hjertet af rav, vil altid kunne finde kærligheden.

I vore dage er det Oskar, der fyldt med længsel fejer og fjerner tyggegummi i sneglegangen, mens han drømmer om ravhjertet. Fra billetlugen i tårnets bund prøver frøken Markussen at forhindre hans drømmerier.

Historien om *Himmelbrønden* er illustreret af 44 børnebogsillustratorer i Dansk Forfatterforening, og bogen udgives i forbindelse med en udstilling af illustratorenes arbejder i Rundetaarn efteråret 1997.

ISBN 87-14-19496 1

9 788714 194963